

Forslag til forespørgselsdebat om taksterne i de kommunale børneinstitutioner og dagplejeordninger.

(Medlem af Inatsisartut Isak Hammond Inuit Ataqatigiit)

Forslag til forespørgselsdebat om, hvilket initiativ man kan gøre for at udligne den store forskel på forældrenes betaling for daginstitutioner, alt efter hvor man bor.

(Medlem af Inatsisartut Karl Lyberth, Siumut)

Svarnotat

(Medlem af Naalakkersuisut for Uddannelse og Forskning)

1. behandling.

Inatsisartutmedlemmerne Isak Hammond og Karl Lyberth har fremsendt forslag til forespørgselsdebat om taksterne i de kommunale dagtilbud, og om hvilket initiativ, der kan udligne forskellene på forældrebetaling for dagsinstitutioner, alt efter hvor man bor.

Naalakkersuisut skal indledningsvis henlede opmærksomheden på, at i henhold til gældende lovgivning, skal betalingen for børns ophold på kommunale dagtilbud fastsættes på grundlag af kommunernes udgifter til det kommunale dagtilbud og de økonomiske forhold hos de betalingspligtige. At betalingen skal beregnes på grundlag af kommunernes udgifter til de kommunale dagtilbud, betyder, at der skal være en umiddelbar og naturlig forbindelse mellem de aktiviteter, der medregnes i kommunernes udgifter og de kommunale dagtilbud.

Endvidere fastsættes betalingen i medfør af Selvstyrets bekendtgørelse nr. 3 af 4. februar 2011 om takstbetaling for pædagogisk udviklende dagtilbud til børn i førskolealderen. Bekendtgørelsen angiver en skala om indkomstgrundlaget, der danner baggrund for kommunalbestyrelsens endelige fastsættelse af betalingen, som også sker ud fra den enkelte kommunes fastlæggelse af sit eget serviceniveau ud fra princippet om det kommunale selvstyre, jf. Inatsisartutlov nr. 22. af 18. november 2010 om den kommunale styrelse.

Det skal bemærkes, at kommunernes adgang til selv at fastlægge omfanget af det kommunale serviceniveau knytter sig til kommunernes skattemæssige regulering, og samtidig skal bemærkes, at spørgsmålet om, hvilke udgifter, der i den enkelte kommune medregnes i udgifterne til de kommunale dagtilbud, kan variere fra kommune til kommune.

I denne sammenhæng skal Naalakkersuisut udtale, at der på daginstitutionsområdet bør stræbes efter, at der i alle kommuner er tilstrækkeligt med daginstitutionspladser, så man som forældre ikke ser sig nødsaget til at søge hjælp ved uautoriserede og ikke-uddannede pasningsordninger. Dette vil formentligt også gøre det mere attraktivt at søge hjem til Grønland, hvis man fx som nyuddannet studerende ønsker at vende hjem til Grønland.

En regulering af betalingsniveauet ved en justering af bloktilskud eller i form af direkte tilskud fra Landskassen til de enkelte daginstitutioner vil derfor i sig selv medføre en uens regulering i forhold til, hvordan de forskellige kommuner beregner deres udgiftsniveau i forbindelse med de kommunale dagtilbud til børn i førskolealderen.

Udgifterne til daginstitutioner skal dog dækkes gennem kommunernes egne budgetter, hvori også forældrenes egenbetaling indgår. Ønsker man lavere egenbetaling, så må resten af pengene dækkes af kommunen og så må man enten spare på andre områder, eller sætte skatten på arbejde op. Dette bør dog falde sammen med en omfattende og sammenhængende skattereform, som også er beskrevet af Skatte- og Velfærdskommissionen.

En eventuel regulering af kommunernes adgang til selv at fastsætte betalingen inden for de gældende rammer, vil derfor kunne sidestilles med en indgriben i det kommunale selvstyre. Det er derfor Naalakkersuisuts opfattelse, at omfanget af brugerbetaling fortsat bør overlades til det lokale demokrati.

Med disse ord skal jeg overlade ordet til de enkelte ordførere.